

יום ד', א' באב התשפ"ו
15 ביולי 2026

נאומו המלא של הרמטכ"ל, רב-אלוף אייל זמיר

ראש השב"כ, אלוף בדימוס דוד זיני,
סמנכ"ל וראש אגף המשפחות, ההנצחה והמורשת, מר אריה מועלם,
ראש אגף המודיעין, אלוף שלומי בינדר,
ראשי קהילת המודיעין לדורותיה,
מפקדים,
משפחות שכולות יקרות,
מכובדיי כולכם,

לעיתים נדמה כי דווקא סיפורי הגבורה הנועזים ביותר נכתבים באותיות של שתיקה. הם נרקמים בחשכת הליל, בעומק שטח האויב, במסירות נפש ובשליחות יוקדת. לחימת הצללים הזאת היא שמאפשרת לאזרחי ישראל לחיות באור – היא שמבצרת את ביטחוננו. אלא שבתוך השקט השומר עלינו, נחבאת גם הדומייה הנוראה מכול: הרגע שבו דממת הסוד מתלכדת עם דממת הנשימה שנדמה – והגיבורים שלנו לוקחים איתם את רזי גבורתם.

היום, אנו מביטים בשבע מאות ארבעים וארבעה (744) השמות החרוטים על כותלי האנדרטה, וניצבים ביראת קודש מול השתיקה הכואבת שמהדהדת עם חסרונם. נשמות מובחרות שנשאו על כתפיהן את גורל המערכה, ולקחו איתן את סוד שירותן אל הנצח. את מורשת הנופלים נושאים היום בגאון אלפי אנשי קהילת המודיעין, ועל כתפיהם משא הביטחון: לראות את הנסתר, להתריע מפני הסכנה המתהווה ולחשוף את כוונות האויב; לפעול בחזית ובעומק, בשדה הקרב ובזירות החשאיות, ולהעניק למדינת ישראל את היכולת לסכל את האיום ולהכריע את מבקשי רעתנו.

במשך שנים בתווך הדק והמתוח שבין הרעיון המבריק למעשה המבצעי הנועז, פעלו רבים מן הנופלים שאנו מתייחדים עם זכרם היום. הם הניחו את אבני היסוד למבצעים נועזים שחלקם יצאו לפועל רק לאחר שכבר לא היו עימנו. הם רקמו את תוכניות הניצחון, אך לא זכו לחזות בהתגשמותן.

אנשי קהילת המודיעין היקרים, יותר משנתיים וחצי שאתם ניצבים בלב המערכה. פעם אחר פעם, הפכו הידע שנצבר במשך שנים, היעדים שנחקרו בדקדקנות והיכולות שנבנו בעמל רב – למבצעים היסטוריים ששינו את פני המזרח התיכון. שבעה באוקטובר ייזכר ככישלון הגדול בתולדות צה"ל וקהילת המודיעין. נדרשנו להביט ביושר אל הכישלון, לתחקר את עצמנו לעומק, ללמוד ולתקן.

מתוך השבר, השתנה אגף המודיעין מן היסוד: תפיסות נבחנו מחדש, הנחות יסודיות אוטגרו, תהליכי האיסוף, המחקר וההתרעה הותאמו למציאות החדשה, ובחלק מהתחומים לצד החדשנות שבנו אל היסודות. כל אלה מתוך השענות על הייעוד המרכזי – להתריע מפני מלחמה או התפתחויות העלולות לסכן את מדינת ישראל ואזרחיה. מאז, קמנו מהשבר הנורא והשבנו מלחמה שערה בכל הגזרות.

מן המערכה ברצועת עזה ומהמערכה להשבת חטופינו, דרך המכות הקשות שהונחתו על חיזבאללה במבצעים ובתמרון בצפון ועד לזירות הרחוקות ביותר – אגף המודיעין, בשילוביות בין ארגונית ובשותפות עמוקה עם השב"כ, המוסד ויתר זרועות צה"ל, היה כוח מכריע שאפשר לצה"ל להגיע אל אויביו ולהכות בהם בעוצמה ובדיוק בלתי נתפס.

במבצעים "עם כלביא" ו"שאגת הארי", הגיעה השותפות הזאת לשיאים חדשים. מודיעין שנאסף במשך שנים הפך למטרות; תוכניות שנרקמו הרחק מהעין הפכו לפעולה מבצעית נועזת; ומה שנחשב במשך שנים לכמעט בלתי אפשרי – הפך למציאות.

היו אלה רגעים שבהם נפגשו עומק המחשבה המודיעינית עם עוצמתנו המבצעית ביבשה, באוויר, בים ובפעולות חשאיות, והוכיחו כי גם את האיומים הרחוקים והמורכבים ביותר – ידו הארוכה של צה"ל תדע להגיע, להרחיק איומים קיומיים ולהכריע. גם ברגעים אלו אנשי ונשות המודיעין עומדים על המשמר, צה"ל עוקב אחר ההתרחשויות – באיראן ובזירות נוספות – דרך ומוכן לפעול ולפגוע בעוצמה באויב שינסה לפגוע באזרחי ישראל.

לאורך המערכה כולה פגשתי אתכם בשטח ובחדרי המבצעים. ראיתי את הברק בעיניכם, את המסירות המוחלטת ואת השותפות האמיתית שחוצה יחידות וזרועות. אישרתי עשרות תוכניות חשאיות, אשר חלקן לא ייחשפו לעולם, ונפעמתי, פעם אחר פעם, מהאומץ, מהיצירתיות, מהתושייה ומהיוזמה שלכם.

אנו יודעים כי לא די בטכנולוגיה, במודיעין מדויק או בתכנון נועז כדי לנצח – זוהי הרוח שלכם, האנשים במטה ובחזית, שמכריעה את הקרב. את הרוח הזאת ממש נשאו בליבם רב-סרן עילי זיסר וסרן הדר קמה זיכרונם לברכה, לוחמי סיירת מטכ"ל. גורלם של השניים נקשר בקשר בל יינתק; חברי נפש שנולדו באותו יום ונפלו יחד, כשהם נלחמים זה לצד זה. כששמעו על המתרחש בעוטף עזה בשבעה באוקטובר, הם לא המתינו לפקודה. הם עלו על ציוד, דהרו דרומה יחד עם חבריהם לצוות, ונכנסו אל תופת הקרבות. מול עשרות מחבלים, בלב האש, הם חתרו למגע בנחישות עילאית והצילו חיים של רבים.

כשהשטח הפך צפוף והכוח נאלץ להתפצל לחוליות, הקשר בין עילי להדר לא ניתק. הם הוסיפו להילחם כתף אל כתף, מונעים מכוחה של החברות העמוקה ביניהם; ברית שלא נפרדה גם מול פני המוות. הם נלחמו עד הרגע האחרון, ונפלו יחד, הפרמדיק סרן אמיר צור ורב-סרן טל כהן, מפקד פלגת הלוחמים.

עילי, הדר, חבריהם לצוות ושאר לוחמינו האמיצים הם פניו של דור הניצחון. דור שמגדיר מחדש את רוח הקרב של צה"ל כולו במערכה הזו – חתירה למגע, פיקוד מלפנים ורעות לוחמים שנבחנת בשעות המורכבות ביותר ומאירה את דרכנו.

משפחות יקרות, יקיריכם בחרו בשירות שאת עומקו, את מחיר סודו ואת גודל דרישותיו – מעטים מסוגלים להבין. אך דעו זאת: גם אם פועלם יישאר חסוי, החותם שהותירו אינו זקוק למילים כדי להישמע. הוא נמצא בנשימת הילדים במיטותיהם, באזרחים שהולכים בבטחה ברחובות, במדינה הזאת שממשיכה לחיות, לנשום ולפעום בזכותם. הם פשוט הגנו על החיים – בנפשם. אנחנו יודעים כי אין מילים בעולם שיכולות למלא את החלל העצום שנפער בבתיכם. כל יום בלעדיהם הוא מערכה בפני עצמה, ואת המשא הכבד הזה – אתם נושאים בכל נשימה ונשימה. אך מול האבן הקרה הזאת, אנו מבקשים להבטיח לכן: לא תצעדו לבד.

צה"ל איתכם – בבקרים השקטים, בלילות הארוכים, היום, מחר ובכל ימות השנה. לעד תהיו חלק בלתי נפרד ממשפחתנו.

יהי זכרם של נופלי קהילת המודיעין ברוך ונצור בלב האומה לדורי דורות.